

„Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge.“ (Iv 13,34)

Isus je za stolom sa svojim učenicima na posljednjoj večeri. Upravo im je oprao noge. Za nekoliko će sati biti uhićen, osuđen na smrt i razapet. Kada ostane malo vremena, a cilj se približava, izgovaraju se najvažnije riječi: ostavlja se oporuka.

Evandjelje po Ivanu, u tom kontekstu, ne govori o ustanovi euharistije. Ono govori o pranju nogu. U tome je svjetlu potrebno shvatiti novu zapovijed. Isus prvo čini, a zatim podučava i upravo je zato njegova riječ uvjerljiva.

Zapovijed ljubavi prema bližnjemu bila je prisutna već u Starom zavjetu: „*Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe*“ (Lev 19,18). Isus ističe novi vid te ljubavi, a to je uzajamnost. Upravo uzajamna ljubav stvara i obilježava zajednicu učenika.

Uzajamna ljubav ima svoj korijen u samom božanskom životu, u trojstvenoj dinamici. U njoj čovjek može sudjelovati zahvaljujući Sinu. Chiara Lubich daje nam slikoviti primjer: „*Kada je Isus došao na zemlju, nije krenuo ni iz čega kao svatko od nas, nego je krenuo od Neba. Poput emigranta koji odlazi u neku daleku zemlju i mora se prilagoditi novoj sredini, ali u nju donosi i svoje običaje i navike te često nastavlja govoriti svojim jezikom, tako se i Isus ovdje na zemlji prilagodio životu svakog čovjeka. No bio je Bog i donio nam je život Trojstva koji je ljubav, uzajamna ljubav.*“¹

„Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge.“

Ovdje ulazimo u srž Isusove poruke. Ona nas vraća svježini prvih kršćanskih zajednica te i danas može biti obilježje svih naših grupa i udruga. U okruženju gdje je uzajamnost živa stvarnost, čovjek doživljava smisao svojeg postojanja, pronalazi snagu da u trenucima boli i patnje ide naprijed, nalazi oslonac u neizbježnim poteškoćama, kuša radost.

Svakodnevno se suočavamo s mnogim izazovima: pandemija, polarizacija, siromaštvo, sukobi. Zamislimo na trenutak što bi se dogodilo kada bismo ovu Riječ svakodnevno provodili u praksu: vidjeli bismo nove mogućnosti, pred našim bi se očima otvorio plan nad čovječanstvom, razlog za nadu. No tko nam priječi da u sebi probudimo taj Život? I da oko sebe oživimo bratske odnose koji će se proširiti na cijeli svijet?

„Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge.“

Mlada volonterka Marta pomaže zatvorenicima u pripremama za ispite na fakultetu. Ona kaže: „Kad sam prvi put ušla u zatvor, susrela sam osobe pune strahova i slabosti. U početku sam s njima nastojala uspostaviti profesionalni odnos, a zatim onaj prijateljski, temeljen na poštovanju i slušanju. Ubrzo sam shvatila da ne pomažem samo ja zatvorenicima, nego i oni pomažu meni. Jednom, dok sam pomagala jednom studentu oko priprema za ispit, izgubila sam dragu osobu iz obitelji, a njemu je u to vrijeme na žalbenom sudu potvrđena kazna. Oboje smo bili u vrlo lošem stanju. Tijekom predavanja vidjela sam da on u sebi skriva veliku bol koju mi je uspio povjeriti. Zajedničko nošenje tereta te boli pomoglo nam je da oboje krenemo naprijed. Nakon ispita mi je došao zahvaliti, rekavši mi da ga bez mene ne bi položio. Ako je s jedne strane jedan život u mojoj obitelji završio, s druge sam strane osjećala da sam spasila drugi. Shvatila sam da nam uzajamnost omogućuje stvaranje istinskih prijateljskih odnosa, punih poštovanja“².

Letizia Magri

¹ C. Lubich, *Maria trasparenza di Dio*, Città Nuova, Rim 2003, str. 72-73;

² Usp. <http://www.unitedworldproject.org/workshop/unesperienza-al-di-la-delle-sbarre-relazioni-di-cura-reciproca/>